

קול צופיין

קול צפ"ן נשאו קול יחדו ירננו

גיליון מס'
1286

ויקהל פקודי פ"ו השיעור השבועי מיסודו של מרן הראשון לציון הרה"ג המקובל האל-קי הרב **מרדכי אליהו** זצוק"ל

השיעור נמסר ע"י הרה"ג **שמואל אליהו** הרב הראשי של צפת

חופות בספירה למי שדחה חתונה

שלוש מצוות במחיית עמלק

ומסביר כי יש שלוש מצוות במחיית עמלק: במחשבה (לא לשמוח), בדיבור (לזכור בפה בקריאת התורה) ובמעשה (למחות את זכר עמלק מתחת השמים). והנה בשלשים יום יש תש"ך שעות (720=24x30) שזה בגימטריא ג' פעמים עמלק (720=3x240) שבכל יום אנחנו מבטלים חלק משיעור קומת הקליפה מכל וכל במחשבה בדיבור ובמעשה. "והנה באותן השלשים יום קודם לפסח הוא החג אשר מתעורר החסד, הש"י מעורר חסדיו תש"ך שעות קודם החג". שהרי תש"ך הוא שיעור קומת החסד, י' פעמים חסד בגימטריא תש"ך (720=10x72).

בקשות לביטול הקליפה בזמן ביעור חמץ

ולכן בספר לשון חכמים של הבן איש חי זיע"א תיקן לומר קודם בדיקת חמץ בקשה שכוללת "להעביר גלולים מן הארץ, והאילולים פרות יפרתו וכו'". ותפילה לאחר בדיקת חמץ שכוללת בקשה ש"תבטל רוחות הטומאה והקליפה וכל אויבך וכל שונאך מהרה יפרתו, ומלכות ודון הרשעה מהרה תעקר ותשבר ותכלם ותכניעם במהרה בימינו. והסר ממנו יגון ואנחה".

ובבקשה קודם ביעור חמץ אנו אומרים "ויעלה לפניך כאלו קיימנו מצות פסילי אלהיהם תשרפון באש. ותבער רוחות הטומאה והקליפה וכל אויבך וכל שונאך מהרה יפרתו, ומלכות ודון הרשעה מהרה תעקר ותשבר ותכלם ותכניעם במהרה בימינו. על פן נקנה לך, ה' אלהינו, וכו'". ואחר ביעור החמץ מבקשים "הרשעה כלה בעשן תכלה, פי תעביר ממשלת ודון מן הארץ".

בסוף כל הבקשות הללו אנחנו מתפללים על מלכות ה' שתופיע אחרי הכרתת קליפות הרשע. ממש כמו שראו כל ישראל וכל מצרים את היד החזקה של ה' שמוציא את ישראל ממצרים, והוא באמת מלך העולם האמיתי. וכך יהיה בע"ה יתברך בגאולה השלימה בניסן שבה עתידין להגאל. אמן.

מחית עמלק – בין פורים לפסח

שלושים יום קודם הפסח

חכמינו אמרו "שואלין ודורשין בהלכות הפסח קודם לפסח שלשים יום" (פסחים ו). מרן הרב מרדכי אליהו זצוק"ל היה מדגיש בכל פורים דפרזים את החובה להתחיל ללמוד בפורים את הלכות פסח. ובאמת חכמינו חיברו בין פורים לפסח בכמה וכמה הלכות. המפורסמת ביותר היא שפורים יהיה באדר ב' בגלל סמיכותו לפסח "מסמך גאולה לגאולה עדיף".

שלושים יום - מיהור מהיכלות טומאה וחירות לנפשות

בספר בני יששכר הסביר את הענין על פי מה שכתב הרב הקדוש בעל חסד לאברהם "ובקל שנה ושנה, שלשים יום קדם הפסח השם יתברך עושה להם לישראל משא פנים ברב חסדיו, ומתחיל להוציא נפשותם מהיכלות הטומאה מעט מעט שיעור חלק אחד משלשים בכל לילה, פאפן שביליל בעור חמץ כל פושעי ישראל עומדים בפתח היכל החיצון מהחמשים, שיעור חלק אחד משלשים משיעור הפמות שהיו נכנסים ליל שלשים ואחת קדם הפסח. ובליל פסח אינם נכנסים כלל ועקר וכלם פטורים ובני חרין. ונזרה חכמתו יתברך להיות חרות נפשות בשלשים יום מעט מעט שלא ירגיש סמא"ל כל כך צער ולא יקמרג" (מעין שני נהר נ"ז).

קבלת קדמונים - מחיית עמלק בין פורים לפסח

והמשיך הבני יששכר "והנה מקבל בדיני קבלת הקדמונים עין בתקוני זהר וברציא מהימנא אשר לעתיד במהרה בימינו מלחמת עמלק ומחיתו יהיה בערב חג הפסח, הרי שלך לפניך, ההתחלה ביום הפורים והסיום והגמר בערב פסח". ובה תבוננו אשר מתחילין לדרוש בהלכות פסח ביום הפורים ד"קא - יום מחיית עמלק (מאמרי חדש אדר מאמר ד).

נבואות מתגשמות - שאגת ארי מנצח

אנו רואים איך משמידים את עמלק בתקופה זו שבין פורים לפסח. מתקיים בנו "הַיְהוֹעֵב לְקַבֵּא יְקוּם וְכֹאֲרֵי יִתְנַשֵּׂא לֹא יִשְׁכַּח עַד-יֵאבֵל טָרֶף וְדַם-חֲלָלִים יִשְׁתַּח" (במדבר כג ד). ונבואת מיכה: "וְהָיָה שְׂאִירֵי יַעֲקֹב בְּגוֹיִם בְּקֶרֶב עַמִּים רַבִּים פְּאִרְיָהוּ בְּפִהֶם וְעַרְבֵי כַכְמִיר בְּעַדְרֵי-צֹאן אֲשֶׁר אִם-עֲבָר וְרַמְסִי וְטָרֶף וְאִין מִצִּיל" (מיכה ה ז). כולם לתקן את שאגת הצענר של ה' שכארי ישאג בעת החורבן והגלות. ה' מְפָרֵם וְשִׂאֵל וּמְפִיֵּן קִדְשׁוֹ יִתֵּן קוֹלוֹ שִׂאֵג וְשִׂאֵל עַל-נַהֲרוֹ" (ירמיהו כט). ועליהם אומרת הגמרא שבכל לילה ה' שואג על חורבן ביתו ומקדשו.

עכשיו נאמר על ישראל - וְהִיִּיתֶם בְּרָכָה

בתקופה זו עם ישראל משמש כברכה לכל העמים. "וְהָיָה כְּאִשֶּׁר הָיִיתֶם קָלְלָה בְּגוֹיִם בֵּית יְהוּדָה וּבֵית יִשְׂרָאֵל כִּן אוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם וְהִיִּיתֶם בְּרָכָה אֶל תִּירָאוּ תִתְחַזְקֶנָּה יְדֵיכֶם". (זכריה ח ג). מביאים ברכת מזון להודו שיש בה 1.47 מיליארד תושבים, ועוזרים לה להתגונן מהאויבים שלה בזכות החכמה שקיבלנו מה'. כך אנחנו מגינים על גרמניה בטילים ובצוללות. כך מכרנו נשק לנאט"ו שקונה ציוד לכל מדינות אירופה. כל אלה עסקאות במיליארדים רבים בחמלת ה' עלינו.

עומדת בראש בני האור שנלחמים בבני החושך

כל זאת מלבד העובדה שישראל עומדת בראש המלחמה של בני האור בבני החושך. כך אומר קנצלר גרמניה שישראל מגינה על העולם החופשי. כל זאת בזכות השחרור שלנו מהשעבוד לאומות העולם ולא"ם. כשישראל משתחררת - היא מתפקדת כמעצמה עולמית והעולם רוצה להיות שותף איתנו. לחתום הסכמי הגנה, כדי שהחכמה שלנו תגן עליהם מפני אירן ורוסיה.

המצפן המוסרי של העולם

ישראל איננה רק מדינה שיש לה ידע טכנולוגי גבוה, היא משמשת כמצפן בעל עוצמה מוסרית וערכית שיודע להתמודד עם רשעי העולם. ישראל מלמדת לא לכרוע ולא להשתחוות לעריצים. לכן נלחמים בנו טורקיה, בריטניה, צרפת, מדינות שהיו פעם אימפריות עולמיות והיום לא יודעות להלחם על החרות שלהם ועל החיים שלהם. על זה אמר טראמפ כי "ישראל היא הסיפור הגדול של המאה".

זוכים למעמד הזה בזכות החרות

הגמרא במסכת קידושין לומדת כי החרות נלמדת גם בהר סיני "וְרָצַע אֲדָנָיו אֶת אֲזָנוֹ בְּפִרְצָע" וגו'. רבן יוחנן בן זכאי הָיָה דוֹרֵשׁ מִקְרָא זֶה כְּמִין חֶמֶר, מַה נִּשְׁתַּנָּה אֵין מִכָּל הָאֲבָרִים שֶׁבְּגוֹף? אָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אוֹזֵן שֶׁשְׂמִיעָה קוֹלֵי עַל הַר סִינַי בְּשִׂעָה שְׂאִמְרָתִי (ויקרא כה) 'כִּי לִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים' - וְלֹא עֲבָדִים לְעֲבָדִים, וְהֵלֶךְ זֶה וְקָנָה אֲדוֹן לְעַצְמוֹ - יִרְצַע". הרי לנו שאת החרות למדנו בהר סיני (ועיין בן יהודיע ששואל כי פסוק זה לא נאמר בהר סיני, ועיין תשובתו המדהימה שם).

ממשיכה הגמרא ולומדת מהפסוק "וְהָיָה שֶׁאֵל הַדִּלְתָּ וְגו'" (שמות כא). "בְּיַבֵּי שְׂמִיעוֹן בְּרַבִּי הָיָה דוֹרֵשׁ אֶת הַמִּקְרָא הַזֶּה כְּמִין חֶמֶר, מַה נִּשְׁתַּנָּה דִּלְתָּ וּמְזוּזָה מִכָּל כְּלָיִם שֶׁבְּבֵית? אָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, דִּלְתָּ וּמְזוּזָה שְׂהָיוּ עַדֵּי בְּמִצְרַיִם, בְּשִׂעָה שֶׁפִּסְחָתִי עַל הַמִּשְׁקוֹף וְעַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת, וְאִמְרָתִי, 'כִּי לִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים' - וְלֹא עֲבָדִים לְעֲבָדִים, וְהוֹצֵאתִים מֵעֲבָדוֹת לְחָרוֹת, וְהֵלֶךְ זֶה וְקָנָה אֲדוֹן לְעַצְמוֹ - יִרְצַע בְּפִנְיָהֶם". לכן צריך לשמור על החרות הזו מכל משמר.

דבורה וברק נלחמים לצאת משיעבוד הכנענים. וכך היא אומרת בשירתה על אלה שעמדו מן הצד ולא באו לעזור במלחמה לעם ישראל "אורו מְרוֹז אָמַר מְלֹאֲךָ ה' אֲרוֹר אָרוֹר יִשְׁבִּיָה כִּי לֹא בָאוּ לְעֹזְרֵת ה' לְעֹזְרֵת ה' בְּגִבּוֹרִים" לעומתם היא מברכת את הגיבורות "תְּבַרְךָ מְנַשִּׂים יְעַל אֵשֶׁת תְּבַרְךָ תְּקַבֵּל הַקְּיָנִי מְנַשִּׂים בְּאֶהֱלָ תְּבַרְךָ". וידועים דברי חז"ל שמביא רש"י "כל העוזר את ישראל כעוזר את השכינה". שיעל מברכת מהאמהות שנאמר עליהם "הנה באהל". אשרי החיילים הנלחמים ושותפים בקידוש ה' גדול זה. וגם מי שלא שותף בפועל - צריך לשמוח בישועת ה' ולהתפלל להצלחתם.

המשתחווים להמון וצועקים על מרדכי - גם בימינו

כדי שנבין מה עושה העבדות הרוחנית לאדם, נזכור כי בימי מרדכי ואסתר היו יהודים שכרעו והשתחוו להמון, היהודים הללו היו צועקים ומחריפים ומגדפים את מרדכי היהודי שלא כרע ולא השתחוה. דוגמא אליהם הם האנשים שעסוקים כל הזמן בכלי תקשורת שונים במציאת פגמים במלחמה. בהתנהגות הצבא, בהתנהגות ראש הממשלה כדי שתהיה עצבות. ממש כמו המתאוננים שהיו רעים בעיני השם.

עלה על כולם הוא האדמו"ר שחי בארה"ב ואמר לתלמידיו כי כל השמח בנצחונות מדינת ישראל בשעה זו הוא כמו אלו שרקדו סביב עגל הזהב. תלמידיו של זה הלכו לעודד את חמינאי צורר היהודים שהכין נשק אטומי להשמדת עם ישראל. האדמו"ר הזה הורה לתלמידיו לכוון לראשות עיריית ניו יורק בממדנאי - אנטישמי שונא ישראל. אשתו של ממדנאי צהלה בשמחת תורה ורקדה על דם בני ובנות ישראל שנרצחו ונאנסו ונשרפו. ה' חיזיר אותם בתשובה שלימה.

בסוף כל
הבקשות הללו
אנחנו
מתפללים על
מלכות ה'
שתופיע אחרי
הכרתת קליפות
הרשע. ממש
כמו שראו כל
ישראל וכל
מצרים את היד
החזקה של ה'
שמוציא את
ישראל
ממצרים, והוא
באמת מלך
העולם האמיתי

להיות בני חורין ולא עבדים רוחניים

חייב לשתות יין לשמוח בהיותו בן חורין

ההלכה אומרת כי גם מי שאינו שותה יין כל השנה מפני שמזיק לו, צריך לדחוק את עצמו לשתות ארבע כוסות בליל הסדר לשמוח על הגאולה. כך סיפרו רז"ל על רבי יהודה ב"ר אילעאי שהיה שותה ארבע כוסות של פסח, והיה קשה לו כל כך עד שהיה צריך לחגור צדעיו עד שבועות (נדרים טז). וזה לא כמו בקידוש של שבת ושאר ימים טובים ששם יכול לצאת בשתיית אחרים, כאן חייב לשתות בעצמו (כף החיים תעב ס"ק עה). ו"אפילו עני המתפרנס מן הצדקה ימכור מלבושו או ילוה או ישכיר עצמו בשביל יין לד' כוסות" (שו"ע תעב ג).

חובה לספר על הגאולה שמתרחשת גם בימינו

כן יש מצווה של ושמחת בחגך, ולספר את סיפור הנס מתוך שמחה ושותפות שאומרת כי גם אתה נגאלת ממצרים. גם נשים חייבות בסיפור יציאת מצרים. ואשה שאינה מבינה לשון ההגדה - צריך להסביר לה את יציאת מצרים בלשון שמבינה, ובפרט את הקטע: "רבן גמליאל היה אומר... פסח מצה ומרור". והחובה הזאת היא חובה מהתורה שנכתבה לפחות ארבע פעמים לרוב חשיבותה.

חייב להרגיש את הגאולה - להסב

חכמינו אמרו שלא מספיק לספר ולאכול מצה או לשתות ארבע כוסות. צריכים להסב כבני חורין. וכתב הרמ"א כי המיסב בכל הסעודה בליל הסדר - הרי זה משובח, אמנם ישים לב לא לברך את ברכת המזון בהסיבה שאין זה כבוד כלפי מעלה (עיין שו"ע תעב סעי' ז הגה). וחובת ההסיבה היא

כל כך גדולה עד שבכל מקום שחייב להסב, אם לא הסב - חוזר ואוכל את המצה או שותה את היין בהסבה (עין שו"ע תעב ס' ז). והפוסקים כרמ"א לא נהגו לחייב את מי ששכח להסב לחזור ולאכול - וטוב להחמיר.

הוציאה ממוסגר נפשי - היינו משועבדים לתרבות אירופה

מדינת ישראל נמצאת היום בתהליך שחרור מהשיעבוד שאחז בה במשך שנים ארוכות. כולנו רואים כעת את הרפיסות האירופאית שנכנעה בעבר לאיראנים. שנכנעת למוסלמים שתוקפים אותה מבפנים. לא מעיזה לספר כמה מוסלמים יש באירופה. לא מוכנה לכפות עליהם את החוק שמחייב לעבוד, לא לגנוב, לא לאנוס. מאפשרים להם לייצר בתוך אירופה שכונות שלמות שהמשטרה המקומית לא יכולה להכנס אליהן.

גם אנחנו היינו משועבדים, חלקית, לתרבות הפרוגרסיבית הזו. לא תקפנו את הערבים התוקפים אותנו, רק תגובה מידתית וקטנה. הערצנו את המילה "הכלה" ומלחמה בעצמות נמוכה. מילים מכובסות שמכשירות את הרפיסות והכניעה בפני העריצים מסוגו של המן.

השתחררנו מהאקדמיה ומהתקשורת של אירופה

ואמריקה

עכשיו למדנו שהתרבות הערכית שלהם היא שקר. שהשופט הראשי של בית הדין הבינלאומי בהאג הוא אנטישמי שחשוד באונס נשים. שהאקדמיה שלהם עיצבה את הערכים לפי ערך השוחד שלקחה משליט קאטר. שהתכנים האקדמיים שלה עוצבו על פי דרישות רשעי העריצות הערבית. כך מתברר שבזכות הכסף נכתבו מאמרים הזויים בכלי התקשורת המערביים הגדולים שמהללים את העריצים המושחתים, ומתנגדים למלחמה בהם, הכל בכסות של פרוגרסיביות מהוללת.

היינו להם עבדים רוחניים ועכשיו בני חורין

בעבר היינו מחשיבים את דעתם יותר מדעתנו, למדנו באוניברסיטאות "היוקרתיות" שלהם, שלחנו את מיטב מפקדינו להשתלם וללמוד את הערכים המזויפים שלהם. האמנו שהם אבירי הצדק והשלום. היינו להם עבדים רוחניים. עכשיו למדנו שמדובר בלהקת צבועים שאין בהם טיפה של אמת. השתחררנו ואנחנו בני חורין.

דחיית חתונה בגלל המלחמה

דחיית חתונה

נשאלתי פעמים רבות בתקופה האחרונה על ידי חיילים ועל ידי אזרחים שתכננו להתחתן לפני פסח ולא התחתנו, בגלל שהם מגויסים או בגלל שהם לא יכולים לקיים את החתונה ברוב עם בגלל הוראות הבטיחות. אמרתי לאזרחים שבהם כי לא ראוי לבטל חתונה שנקבעה כי 'מצוה שבאה לידך אל תחמיצנה'. אבל אם לא תהיה שמחה בחתונה שכזו, הרי שהעיקר חסר וצריך לדחותה.

שלא ידחו חתונות לחול המועד

בנושא זה צריך להזכיר את המשנה שאומרת 'אין נושאין נשים במועד לא בתולות ולא אלמנות, ולא מייבמין מפני ששמחה היא לו. אבל מחזיר הוא את גרושתו. ועושה אשה תכשיטיה במועד וכו'" (מועד קטן דף ח/ב) ובגמרא נתנו כמה טעמים: הראשון - "לפי שאין מערבין שמחה בשמחה". שלא ימעיט את שמחת אשתו או את שמחת הרגל. טעם שני - אמר רבי יצחק נפחא "מפני ביטול פריה ורביה" אם נתיר נישואין בחול המועד עלולים אנשים לדחות חתונה לחול המועד וידחו חתונות לשווא (עין רש"י שם).

יהושע נענש כי ביטל את ישראל

הגמרא אומרת כי יהושע בן נון נענש ולא היו לו בנים כיון שביטל את ישראל לילה אחד מפריה ורביה במלחמת העי (עירובין סג). כן נענשו בני עלי שעיכבו את הנשים שהביאו קרבנות למושכן שילה ונחשב להם לעוון חמור מאוד. לכן אומרת הגמרא שאדם לא ישן בחדר שבו ישנים איש ואשה שלא ימנע אותם מלהיות ביחד. לכן צריך כל אחד, ובוודאי מנהיגי ישראל, לעשות כל מה שביכולתם לא לעכב חתונות של יחידים ובוודאי לא של כלל ישראל.

מי שביטל חתונה - יכול להתחתן בספירת העומר

כתב כף החיים (תצג ס"ק מב) "מי שהזמין להשיא בתו בערב פסח ושלא הנדוניה לבית החתן וחלתה הכלה ונתעכב הדבר עד מוצאי החג, הורה בית דוד סימן רפ"א שישא בראש חודש אייר שחל בשבת אך לא יסתפר". וכתב החיד"א בברכי יוסף שהחתן יכול להסתפר כי הוא כמו מלך. ואפילו לנהגין שלא לישא בראש חודש אייר, אם תכננו חתונה והתבטלה מחמת חולי, יכולים להתחתן בראש חודש. ואם התירו לכלה שדחתה מחמת חולי, בוודאי יתירו לחייל שביטל את חתונתו בגלל המלחמה, או אפילו אורח שביטל את חתונתו בגלל הוראות הבטיחות או כדי לשמח את הכלה. שלא דוחים את ישראל מפריה ורביה אפילו לא לילה אחד.

"כל העוור את ישראל כעוור את השכינה". אשרי החיילים הנלחמים ושותפים בקידוש ה' גדול זה. וגם מי שלא שותף בפועל - צריך לשמוח בישועת ה' ולהתפלל להצלחתם

תוקף המנהג לא להתחתן בספירת העומר

בגלל מיתת תלמידי ר"ע

האיסור לשאת נשים בין פסח לעצרת הוא מנהג שלא כתוב בגמרא. עם ישראל נהג בו כי הוא הבין את האסון הגדול של מיתת י"ב אלף זוגות תלמידי רבי עקיבא שלא נהגו כבוד זה בזה. ולכן נהגו העם מעצמם לא להתחתן בימים אלו. "לומר לך שמתאבל העם כולו אם גם בתלמידי חכמים נפלה השלהבת של קנאה ושנאה, וגרמו להיות העולם שמום מהתורה. וכמו"ש ביבמות ס"ב מה יעשו אזובי קיר?" (אוצה"ג יבמות ס"ב).

שו"ע צמצם רק עד ל"ג בעומר

פוסקי ההלכה אימצו את המנהג הזה, אלא שצמצמו אותו כמו שמביא הב"י שהמנהג לא לשאת נשים רק עד ל"ד בעומר בבוקר. וכך נפסק בשולחן ערוך (תצג) "נוהגים שלא לישא אשה בין פסח לעצרת עד ל"ג לעומר, מפני שבאותו זמן מתו תלמידי רבי עקיבא; אבל לארס ולקדש, שפיר דמי" עוד כתב שזה לא דין אלא מנהג, ולכן "מי שקפץ וכנס אין עונשין אותו".

נהגו להחמיר גם למי שלא קיים פריה ורביה

בבאר היטב (תצג ס"ק א) הביא את דעת הב"ח כי המנהג קיים גם באדם שלא קיים פריה ורביה, אבל הפרי חדש הסכים לדעת מהר"ם לזוואנו שכתב כי מי שלא קיים פריה ורביה או שאין לו מי שישמשו - יכול להתחתן ולא מונעים ממנו לקיים את המצווה החשובה הזו בגלל המנהג. הכנה"ג הביא את דבריו וכתב כי האנשים נוהגים איסור גם ברווקים. כך הביא שו"ע הרב (תצג סעיף ג) כי "מי שלא קיים עדיין מצות פריה ורביה או שאין לו מי שישמשו, כיון שמוותר לו לישא אפילו בתוך שלשים לאבילות אביו ואמו, שחייב להתאבל עליהם מגזירת חכמים, כל שכן שמוותר לו לישא באבילות ימים הללו שאינו אלא מנהג בעלמא. ומכל מקום במדינות אלו נהגו להחמיר". כנראה בגלל שהבינו כמה גדולה הסכנה של שנאת חנים שהחריבה את בתינו ושרפה את היכלנו. ובימינו הביאה עלינו את אסון שמחת תורה.

אע"פ שאין איסור נישואין - על פי הסוד החמירו בדבר

ואע"פ שהחיד"א (ברכי יוסף תצג ס"ק י') הביא בשם תלמידו של רבי חיים ויטאל זיע"א בספר טור ברקת כי חז"ל "לא תיקנו איסור נישואים בימי ספירת העומר כי על פי הסוד אין מקום לאיסור זה. ומה שנאמר בשם האנונים - מעות הוא, שיש רק מקום לאיסור תספורת על פי הסוד". אעפ"כ כותב החיד"א שם "שיש להשיב על כל דבריהם, וגם לפי האמת נראה דיש בו טעם".

אבל אם קבעו חתונה ונדחתה - יתחתנו אפילו בספירת העומר

ואע"פ שאמרנו כי מנהג ישראל להחמיר, אין מחמירים במקרה שבו קבעו חתונה ונדחתה בגלל מחלת הכלה. שהתירו להתחתן בימי הספירה בר"ח. ולכאורה הוא הדין גם לשאר הימים. אלא שבר"ח קל יותר. וכן קל יותר בימים שבין פסח לראש חודש שיש מקילים בימים אלו בלאו הכי. ולכן מותר גם לאחרים אם נדחו הנישואים. שכתב הב"ח (תצג) כי יש מקילים להסתפר אחרי פסח כל חודש ניסן, ו"ומילא לפי מנהגינו נמי כל מקום ומקום לפי מנהגו באיזה יום שמותר להסתפר מותר נמי לישא אשה וכו' ומילא לאותן שמסתפרין עד ראש חודש אייר וראש חודש אייר בכלל מותרים נמי לישא אשה באותן הימים". שניתן להשתמש בהיתר זה למי שקבע חתונה ודחה מחמת איזה ענין.

ויש מתירים ליל ל"ג בעומר

ובשו"ע הרב (תצג סעיף ה) כתב כי בדרך כלל רק ביום אומרים מקצת יום כבולו. ולכן אסור להסתפר ולהתחתן בליל ל"ג בעומר. "ויש מקומות נוהגין שלא לומר תחנון במנחה של ערב ל"ג לפי שסומכין שבתחלת ליל ל"ג פסקו האבילות, ולכן אין אומרים תחנון במנחה שלפניו כמו שאין אומרים במנחה שלפני שאר הימים שאין אומרים בהם תחנון, שלילם כיומם". ולפי מנהגם מותרים ג"כ להסתפר ולישא בליל ל"ג. וגם עליהם אפשר לסמוך למי שדחה את החתונה שלו.

החת"ס התיר אחרי ל"ג ובשלושת ימי ההגבלה

ועיין בשו"ת חתם סופר (חלק א אורח חיים סימן קמב) שהתיר נישואין בשלושת ימי ההגבלה למי שלא קיים פריה ורביה למרות שהמנהג היה לאסור וכך הורו תלמידי חכמים אחרים. והיום יש קהילות גדולות שיש בהם חופות הרבה ברוך השם. ואם לא יתירו להם להתחתן בימים מסופקים אלו - ידחו החתונות לימים אחרים. וראינו לעיל כמה חמור לדחות את החתונות. "ואפשר משום דנישואין הוה מצוה ולפעמים הומן דחוק כמו בעובדא דלפנינו". ועוד כתב כי "ומנהג אשכנזים מל"ג ואילך אינו מנהג קבוע כל כך והואיל והוא מצוה אפשר שלא החמירו".

במיוחד לוחמים שיצריכים להיות ממוקדים בלחימה

במיוחד ללוחמים שדחו את חתונתם יש להתיר חתונות בימים אלו, שהם צריכים להיות ממוקדים בלחימתם עד כדי כך שהתירו להם לאכול טרף אע"פ שאין בזה פיקוח נפש (רמב"ם מלכים ח) "חלוצי צבא כשיכנסו בגבול העכו"ם ויכבשו וישבו מהן, מותר להן לאכול נבלות וטרפות ובשר חזיר וכיוצא בו, אם ירעב ולא מצא מה יאכל אלא מאכלות אלו האסורים, וכן שותה יין נסך וכו'".

והתירו אשת יפת תואר אפילו לכהן למרות שאסור בגיורת. ואע"פ שלא מותרים ליצר הרע וצריך להלחם בו, בלוחמים שאני, שחיי כלל ישראל תלויים בהם. ולכן אע"פ שאין היתר היום ללוחמים באשת יפת תואר, בוודאי נתיר להם להנשא בימי הספירה למרות המנהג. במיוחד שהם תיקנו את חטא שנאת חנים והערבות ההדדית יותר מכל אדם אחר בישראל. ויהי רצון שבזכות האחדות שיש כעת ברוב רובו של עם ישראל נוכח הצלחה ולנצחון גדול ולקידוש שם שמים ברבים. אמן.

סיפורים על הרב זצ"ל

מתי את רוצה להתחתן?

כשהתחלתי לצאת בקשרי השידוכין, יצאתי עם בחורה טובה מאוד בחודשי הקיץ, כ-3 חודשים, עד כמועט ראש חודש חשוון, אבל כשדיברתי איתה באופן רציני על חתונה, היא היתה לא החלטית.

לא ידעתי את נפשי. אך כיוון שמדי שבוע הייתי אצל מו"ר הרב זצ"ל, אמרתי אשאלה ממנו מענה לשון.

כשסיפרתי לרב את אשר על ליבי, אמר לי הרב בהחלטיות: "תשאל אותה שאלה אחת, מתי את רוצה להתחתן? ואם היא תגמגם - זה לא הזיווג שלך! ואתה תמצא אותו בקרוב!" כך סתם ולא פירש.

באותו היום קבעתי פגישה עם אותה בחורה, דיברנו בינינו, ובין לבין שאלתי אותה כפי שאמר לי הרב: "מתי את רוצה להתחתן?" והיא - התחילה לגמגם ואמרה שהיא צריכה עוד זמן לחשוב. אמרתי לה: 'אם כך, אני לא חושב להמשיך, כי אני יוצא למטרה רצינית'. נפרדנו בברכה והלכנו לדרכנו.

באותו השבוע - הכירו לי את אשתי שתחי'.

לאחר תקופה קצרה, לקחתי את אשתי לעתיד לבית הרב שיברך אותנו, ובאותו לילה החלטנו על אירוסינו.

בשעה טובה בנר שמיני של חנוכה - התארסנו. יום לפני האירוסין הייתי בביתו של כבוד הרב, ואמרתי לו: "מחר אני מתארס". והוא שאל אותי בפשטות: "היכן זה יהיה, איזה רחוב" וכו'. אמרתי לו את שם הרחוב בשכונת 'גבעת שאול', מס' בית כך וכך, קומה כך וכך, בשעה פלונית. למחרת, ערב האירוסין בבית משפחת אשתי בגבעת שאול, רק המשפחה הקרובה נמצאת, אבי מורי שיבדל"א אומר דברי תורה, והנה דפיקות בדלת, ומי שם? כבוד מורנו ורבנו הרב מרדכי אליהו זצ"ל. אי אפשר לתאר איזו זכות נפלה בחלקנו, ואיזו שמחה גדולה היתה לכלולנו, ובייחוד לחמי וחמותי שלביתם נכנסה ברכת אליהו. הרב ישב עמנו, דיבר דברי תורה ובירך אותנו.

כשרצינו לקבוע את מועד החתונה, הורי אשתי רצו אחרי ל"ג בעומר, והורי רצו מקסימום בראש חודש ניסן.

באתי לפני הרב והתייעצתי עמו כדת מה לעשות. שאל אותי הרב: "מתי אתם רוצים להתחתן?" כשהדגיש בקולו את המילה "אתם". אמרתי לו: "כמה שיותר מוקדם". הרב רהרר מעט, דפק על השולחן בידו, ואמר: "עוד לפני פורים אתה תתחתן!" וסימן בידו כלפי מעלה. החתונה התקיימה בכ"ו שבט באותה השנה, וכמוכן שעורך החופה היה מורנו ורבנו זיע"א.

(נועם הלוי, מדפיס שיעורי 'קול צופיך' של הרב)

תשובה כהלכה

נשים או 16-16 ק"א. למה המשיח לא מגיע? מתי הוא יבוא? ואם הוא יבוא בקרב. למה אין סימנים? המשיח מתקרב בצעדי ענק. חמישים אחוז מעם ישראל בארץ! פעם היינו אחוז אחד בקושי. במקביל לכמות, גם מתחזקים באיכות. גם ברחמיים וגם בגשמיות. עולים כל הזמן. זו פעולת משיח צדקנו.

רישיון לנשים. מה לענות לתינוק שנשבה או גוי כאשר הוא אומר "אתה כובש"? הרי הוא לא מאמין לרש"י הראשון של התורה. לומר לו: [א] הארץ הזו הייתה שממה 1900 שנה. יש על כך עדויות כתובות ומצולמות בלי סוף. [ב] היינו פה לפני שגורשנו וגם על כך יש אלפי עדויות. [ג] קיבלנו אותה מאומות העולם בשביל לחזור לנחלת אבותינו. בשונה ממנו אנחנו מאמינים לתנ"ך. ובשונה ממנו מאמינים באלוקים. הם רצו את זה כי הבינו שלא ייתכן שלכל עם יש מדינה ולנו אין מדינה. הם רצו בזה כי הם רצו להפריח את השממה. הם רצו בזה כי הבינו שהעולם רק יהיוח מזה. [ד] תסתכל ותראה שלעולם לא הייתה מדינה פלסטינית. זו המצאה של ארבעים השנה האחרונות. [ה] מעולם לא הייתה מדינה שקראו לה ירדן. זו המצאה של מאה השנים האחרונות. [ו] מי שמפריח שממה לא נקרא כובש. מי שהולך ברישיון אומות העולם - לא נקרא כובש.